

Kościół pw. św. Michała

Kościół pw. św. Michała (Michaeliskirche, Michałska cyrkej) należy do wspólnoty Łużyczan wyznania ewangelickiego – od 1619 r. jest kościołem parafialnym Serbołużyczan. Do początku XX w. parafia prowadziła własną szkołę.

Został zbudowany w 1. poł. XV w. (wzmiankowany w 1473 r.) w podzięce dla archanioła Michała za to, że – jak twierdzono – pojawił się na niebie i obronił miasto w wojnach husyckich. Pierwotnie była to kaplica. Wieżę od strony południowej dobudowano w 1495 r. Około 1520 r. poszerzono świątynię do trzech naw, powstało sklepienie i dach. W 1523 r. kościół był konsekrowany, ale od 1524 r. (okres reformacji) nie był użytkowany.

W 1634 r. (podczas wojny trzydziestoletniej) dach został uszkodzony przez pożar. W latach 80. XVII w. wieża otrzymała nowe zwieńczenie z blankami i ostrosłupowym hełmem.

Elewacja wschodnia i południowa (z Friedensbrücke)



Elewacja wschodnia, prezbiterium



Fot. Krzysztof Pol



Wieża jest od południa, prezbiterium od wschodu, niższe i węższe od nawy, trójbocznie zamknięte, z ostrołukowymi oknami i przyporami. Elewacje odrestaurowano w 2005 r.



Drzwi do dzwonnicy, od wschodu



Fot. Krzysztof Pol

Tablica na dziedzińcu



W nawie i prezbiterium jest sklepienie sieciowe. Zachowały się na nim dekoracje malarskie z XV w. Ambona – z rzeźbą Mojżesza w podstawie i anioła w zwieńczeniu – pochodzi z ok. 1650 r.



Rzeźba Mojżesza – podstawa ambony



Korpus ambony z figurami apostołów i Chrystusa

Fot. Krzysztof Pol

Ołtarz główny – z obrazami Siegmunda Kanderbacha – pochodzi z 1693 r.



Fot. Krzysztof Pol



Empora boczna, schody na wieżę

Organy z 1976 r., empora na chór

Organy pomocnicze, w prezbiterium



Fot. Krzysztof Pol



Chrzcielnica pochodzi z 1597 r. Trzy dzwony są z roku 1992, ale zachował się też dzwon z 1929 (dzwonił w 1945 r. podczas pierwszego Bożego Narodzenia po zakończeniu II wojny.



Fot. Krzysztof Pol